
HOUTVELLEN BIJ AFNEMENDE MAAN.

Van ouds heeft men klachten aangeheven over het bedriegelijke maanlicht. Doch meer nog dan het lichamelijke, heeft de maan het geestelijke oog der menschen beneveld en hem tot fantastische voorstellingen verlokt, die het gezond verstand in het aangezicht slaan. Men zou een boekdeel kunnen vullen over 't bijgeloof dat zich aan de maan vastknoopt en met name over de geheimzinnige invloeden, die zij op menschelijke zaken oefent. Over 't algemeen schijnt de wassende maan ons gunstig, de afnemende daarentegen is een kwelgeest, die onze plannen dwarsboomt en allerlei tegenspoeden brengt.

Ten bewijze, dat men ook heden ten dage nog bijgeloovige invloeden aan de maan toeschrijft, zal ik mij niet op FALB beroepen, voor wien elke dag van volle en nieuwe maan een kritieke dag is, want bij dezen is er toch nog eenige methode in de maanziekte en

kan ik bovendien op de afdoende kritiek wijzen van J. A. KERKHOVEN, vroeger in dit tijdschrift verschenen,¹ maar moge de volgende mededeeling dienen, die ik aan de *Revue Scientifique* ontleen.

In een verhandeling, onlangs gelezen in het *American Institute of Mining Engineers*, deelt E. R. WOAKES uit Panama zijne bevinding mede aangaande het oude geloof, dat hout bij afnemende maan geveld weinig duurzaam zijn zou.

Genoemde mijn ingenieur zegt, dat het land zijner werkzaamheid geheel met bosch bedekt is, maar dat ter nauwernood de helft der boomen timmerhout is en een vierde zelfs onbruikbaar als brandstof. Als men de voorzorg nalaat om bij afnemende maan niet te vellen, begint het hout reeds te rotten zoodra het gehakt is, wat waarschijnlijk ligt aan de snellere gisting en ontleding van de sappen, die, naar men veronderstelt, gedurende de periode van volle tot nieuwe maan het overvloedigst in het levende hout circuleeren. WOAKES is er op voorbereid, dat deze bewering zijn vakgenooten zal doen uitbarsten in lachen, maar hij beroept zich op de ervaring die geen twijfel toelaat aan den invloed der maanphasen. De amerikaansche houthakkers, die in Columbië kwamen en de waarschuwingen van de inboorlingen aanvankelijk in den wind sloegen, hebben het onderzonden. Bijna al het hout, dat zij afleverden voor het maken van de toestellen, bestemd voor het verbrijzelen en fijn stampen der ertsen, was verrot, nog vóórdat deze in werking waren gebracht.

Alle verdere toelichting ontbreekt: althans de *Revue* maakt er geen melding van. Men zal dus maar op goed geloof moeten aannemen, dat het weinige hout, dat *niet* wegrotte, bij wassende, al het andere bij afnemende maan geveld was; dat het eerstgenoemde evenmin van deugdelijker boomsoorten of van gezondere exemplaren afkomstig was en dat ook voorts de andere omstandigheden (groeiplaats, weersgesteldheid, wijze van behandeling en opbewaring) gelijk, of althans niet in 't voordeel van het gaaf gebleven timmerhout waren.

R. S. T. M.

¹ Jaarg. 1896, bladz. 97.